

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 16Co/22/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6214201771
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 07. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Štefan Baláž
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2021:6214201771.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Štefana Baláža a členov senátu JUDr. Ivce Hanuskovej a JUDr. Alexandra Mojša v spore žalobcu U. F. R., R. so sídlom XXX XX L., J. X, A.: XX XXX XXX, zastúpeného K. Z., R., so sídlom L., J. X., proti žalovanému A. D., nar. XX. XX. XXXX, bytom Y. XX, o zaplatenie 4.354,56 € istiny s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Veľký Krtíš č. k. 2C/299/2014-260 zo dňa 19. novembra 2020, takto

rozhodol:

- I. Rozsudok okresného súdu **p o t v r d z u j e**.
- II. Žalovanému sa náhrada trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a**.

o d ô v o d n e n i e :

1. Podaným návrhom na vydanie platobného rozkazu sa pôvodne žalobca domáhal, aby súd uložil žalovaným 1/ H. D. a 2/ A. D. povinnosť spoločne a nerozdielne zaplatiť mu sumu 5.219,68 € s príslušenstvom. Po podaní žaloby žalovaná H. D. dňa 03. 07. 2014 umrela a okresný súd voči nej konanie zastavil uznesením zo dňa 15. 07. 2019 č. k. 2C/299/2014-123. Po čiastočnom späťvzati žaloby doručeným súdu dňa 14. 02. 2020 v časti týkajúcej sa zaplatenia sumy 865,12 € okresný súd pôvodným rozsudkom zo dňa 18. 02. 2020 č. k. 2C/299/2014-186 konanie, okrem iného, v časti o zaplatenie sumy 865,12 € zastavil. V dôsledku podaného odvolania vo veci rozhodoval Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací uznesením zo dňa 03. 09. 2020 č. k. 16Co/31/2020-219, ktorý v tomto výroku rozsudok okresného súdu ponechal nedotknutým ako odvolaním nenapadnutý. Následne teda okresný súd konal len vo veci o zaplatenie 4.354,56 € istiny s príslušenstvom. Tejto sumy sa žalobca domáhal na základe tej skutočnosti, že pôvodný veriteľ R. postúpila svoju pohľadávku žalobcovi na základe zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 28. 06. 2012, pričom pohľadávka vznikla titulom úverovej zmluvy č. XXXXXXXXXX a predstavuje dlžnú sumu ku dňu postúpenia pohľadávky.

2. Okresný súd rozhodol vo veci rozsudkom zo dňa 18. 02. 2020 č. k. 2C/299/2014-186, ktorým konanie v časti o zaplatenie 865,12 € zastavil a vo zvyšku žalobu zamietol. Krajský súd v Banskej Bystrici vyššie uvedeným uznesením zo dňa 03. 09. 2020 č. k. 16Co/31/2020-219 vo výroku, ktorým okresný súd vo zvyšku žalobu zamietol a vo výroku o náhrade trov konania rozsudok okresného súdu zrušil a v tomto rozsahu vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Krajský súd v dôvodoch svojho rozhodnutia uviedol, že zo zisteného skutkového stavu veci súd prvej inštancie dospel k nesprávnemu právnemu záveru o tom, že pôvodný veriteľ, teda R. R., nebola oprávnená postúpiť svoju pohľadávku z úveru vrátane úrokov z neho v celosti inému subjektu. Podmienkou pre platné postúpenie pohľadávky nie je tá skutočnosť, že nedošlo k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru veriteľom, ale splnenie zákonných podmienok uvedených v ust. § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách. Spôsobilým predmetom postúpenia v zmysle ust. § 92 ods. 8 ZoB môže byť iba pohľadávka alebo jej časť za predpokladu predchádzajúcej písomnej výzvy banky a skutočnosti, že klient banky je napriek

výzve nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní. Uvedené predpoklady sú zákonným predpokladom pre platné postúpenie pohľadávky banky. V zmysle § 92 ods. 8 Zákona o bankách banka musí pre platné postúpenie pohľadávky splniť nasledovné podmienky: a/ musí písomne vyzvať svojho klienta, aby dlh zaplatil a b/ ak je napriek písomnej výzve klient v omeškaní viac ako 90 kalendárnych dní čo i len s časťou dlhu, môže banka postúpiť pohľadávku uplynutím uvedených 90 dní. Postúpenie pohľadávky banky v rozpore s uvedenými zákonnými podmienkami je absolútne neplatným právnym úkonom. Uložil okresnému súdu skúmať, či došlo k platnému postúpeniu pohľadávky v súlade s ust. § 92 ods. 8 ZoB v súdnej veci s tým, že povinnosť tvrdenia a dôkazná povinnosť v konaní spočíva na žalobcovi. Od platného alebo neplatného postúpenia pohľadávky potom závisí aj posúdenie existencie alebo neexistencie aktívnej vecnej legitímácie žalobcu v konaní.

3. Okresný súd po vykonanom dokazovaní dospel k záveru, že v predmetnom spore ide o spotrebiteľskú zmluvu, nakoľko dodávateľom je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení zmluvy jednala v rámci svojej podnikateľskej činnosti a žalovaný zmluvu uzavrel ako fyzická osoba. Nejednala v rámci svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti, ani v rámci samotného výkonu svojho povolania. Ide teda o zmluvu, ktorá spadá pod ochranu v zmysle ust. § 52 až 54 Zákonníka práce. Súd sa v zmysle intencií vyššie uvedeného zrušujúceho rozhodnutia krajského súdu zaoberal aktívnou vecnou legitímáciou žalobcu. Skúmal splnenie podmienok platného postúpenia pohľadávky z pôvodného veriteľa R. na žalobcu a dospel k záveru, že žalobca nesplnil podmienky pre platné postúpenie pohľadávky v zmysle ust. § 92 ods. 8 Zákona o bankách. Postúpenie pohľadávky zo strany R. R. považoval za postúpenie v rozpore s uvedenými zákonnými podmienkami a zmluvu o postúpení pohľadávok z 27. 09. 2012 považoval za neplatný právny úkon v zmysle § 39 OZ. V tomto smere poukázal aj na uznesenie Najvyššieho súdu SR z 20. 11. 2019 sp. zn. 1Obdo/92/2018. Ak bola podľa názoru okresného súdu pohľadávka postúpená v rozpore so zákonom, nemožno túto skutočnosť konvalidovať ani včasným a riadnym oznámením o postúpení pohľadávky dlžníkovi. Okresný súd pri rozhodovaní vychádzal z právneho názoru Krajského súdu v Banskej Bystrici v zrušujúcom uznesení, s ktorým sa stotožnil, keď mal za to, že žalobca nepreukázal splnenie zákonných podmienok podľa § 92 ods. 8 Zákona o bankách, keďže nepredložil súdu výzvu jeho právneho predchodcu adresovanú (a doručenú) žalovanému, ktorou ho vyzval, aby dlh zaplatil. Žalobca súdu predložil výzvu datovanú 18. 03. 2009 adresovanú H. D., ktorou jej oznámil, že so splácaním pohľadávky je v omeškaní ku dňu 28. 02. 2009 vo výške 276,02 € a vyzval ju, aby dlžnú sumu uhradila najneskôr do 10 dní od doručenia tejto výzvy, avšak listinný doklad o doručení tejto výzvy žalobca nepredložil. Dňa 27. 06. 2012 R. R. uzavrela so žalobcom zmluvu o postúpení pohľadávok a R. R. podaním zo dňa 18. 07. 2012 oznámila H. D. postúpenie pohľadávky žalobcovi, avšak doklad o doručení tejto listiny súdu predložený nebol a v predmetnom podaní je označená ako adresa bydliska H. D., N. XX, pričom menovaná mala vedený trvalý pobyt na adrese Y. XX. Na rovnakú adresu doručoval žalobca podaním zo dňa 18. 07. 2012 výzvu H. D. k okamžitému uhradeniu dlžnej čiastky v zmysle predmetnej zmluvy, a to najneskôr do 28. 07. 2012, avšak ani doklad o doručení tejto zásielky súdu predložený nebol a v podaní je uvedená ako adresa bydliska H. D. opätovne N. XX. Okresný súd vyzval právneho zástupcu žalobcu na predloženie výzvy adresovanej žalovanému (a zároveň aj doručenej), avšak právny zástupca žalobcu výzvu nepredložil.

4. Okresný súd pri rozhodovaní postupoval podľa ust. § 39, § 52, § 524 ods. 1 Občianskeho zákonníka a podľa § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách. O náhrade trov konania okresný súd rozhodol podľa ust. § 255 ods. 1 a § 256 CSP. Dospel k záveru, že čiastočné zastavenie konania ohľadom zaplata sumy 865,12 € nezavinila procesne ani jedna zo strán sporu, nakoľko pôvodná žalovaná 1/ v priebehu sporu umrela a predmetná suma bola žalobcovi poukázaná. V zostávajúcej časti bol žalovaný v spore úspešný, avšak žiadne trovy mu nevznikli, ani mu zo spisu nevyplývajú. Z uvedeného dôvodu potom okresný súd žalovanému voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania nepriznal.

5. Proti rozsudku okresného súdu podal v zákonnej 15-dňovej lehote odvolanie žalobca, ktorý tvrdil, že pred postúpením pohľadávky postupca dodržal všetky podmienky, ktoré mu ust. § 92 ods. 8 ZoB ukladá. Odvolanie podal z dôvodu, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Žalovaný bol v čase postúpenia pohľadávky v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči postupcovi nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní a bol postupcom opakovane vyzvaný na úhradu svojho peňažného záväzku, o. i. aj výzvou zo dňa 18. 03. 2009. Tvrdil tiež, že v zmysle ust. § 151 CSP skutkové tvrdenia strany, ktoré protistrana výslovne nepoprela, sa považujú za nesporné, a preto súd pri rozhodovaní mal povinnosť vychádzať v rámci skutkových zistení z toho, že upomienky

a výzvy banky žalovanému doručené boli. Rozsudok okresného súdu žiadal zmeniť a žalobe vyhovieť v celom rozsahu.

6. Krajský súd ako súd odvolací odvolanie prejednal viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania v zmysle ust. § 379 a § 380 CSP bez nariadenia pojednávania na prejednanie odvolanie (§ 385 ods. 1 á contrario CSP) a rozsudok okresného súdu podľa ust. § 387 ods. 1, 2 CSP ako vecne správny potvrdil z totožných dôvodov.

7. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje s dôvodmi napadnutého rozsudku. Aj podľa názoru odvolacieho súdu žalobca nepreukázal v konaní riadne splnenie podmienok pre platné postúpenie pohľadávky v zmysle ust. § 92 ods. 8 Zákona o bankách. V konaní nebola spornou tá skutočnosť, že žalovaný bol v omeškaní čo i len s časťou dlhu viac ako 90 kalendárnych dní, žalobca však nepreukázal, že R. písomne vyzvala žalovaných na zaplatenie dlhu. Nestačí v tomto smere len poukázať na výzvu z konkrétneho dňa, ale žalobca musí preukázať, že táto výzva bola žalovanému (žalovaným) aj doručená. Ak aj žalobca poukazoval na výzvu datovanú 18. 03. 2009, listinný doklad o doručení tejto výzvy žalobca nepredložil, v konaní nebolo preukázané ani doručenie oznámenia žalovaným postúpenie pohľadávky žalobcovi a nebolo preukázané ani doručenie výzvy k okamžitému uhradeniu dlžnej čiastky zo dňa 18. 07. 2012, keď oznámenie o postúpení pohľadávky a výzvy k okamžitému uhradeniu dlžnej čiastky v zmysle predmetnej zmluvy bolo doručované na nesprávnu adresu žalovanej H. D., uvedenú ako N. XX, pričom menovaná mala bydlisko na adrese Y. XX.

8. Pokiaľ v odvolaní žalobca poukazoval na ust. § 151 ods. 1 CSP, podľa ktorého ustanovenia skutkové tvrdenia strany, ktoré protistrana výslovne nepoprela, sa považujú za nesporné, odvolací súd dáva do pozornosti aj ust. § 132 ods. 1, 2 CSP, podľa ktorého ustanovenia v žalobe sa okrem všeobecných náležitostí podania uvedie označenie strán, pravdivé a úplné opísanie rozhodujúcich skutočností, označenie dôkazov na ich preukázanie a žalobný návrh. Opísanie rozhodujúcich skutočností nemožno nahraďiť odkazom na označené dôkazy. Podľa odseku 3 toho istého ustanovenia žalobca k žalobe pripojí dôkazy, ktorých povaha to pripúšťa, okrem tých, ktoré nemôže bez svojej viny pripojiť. Taktiež odvolací súd poukazuje na ust. § 150 ods. 1 CSP, podľa ktorého ustanovenia strany majú povinnosť pravdivo a úplne uvádzať podstatné a rozhodujúce skutkové tvrdenia, týkajúce sa sporu. Podľa odseku 2 toho istého ustanovenia na zistenie podstatných a rozhodujúcich skutočností môže súd strany požiadať o ďalšie skutkové tvrdenia. Ak teda žalobca v konaní tvrdil, že je aktívne vecne legitimovanou osobou na podanie žaloby v súdnej veci, bolo jeho povinnosťou túto aktívnu vecnú legitimáciu preukázať dôkazmi a bolo jeho povinnosťou preukázať, že došlo k platnému postúpeniu pohľadávky z pôvodného veriteľa na neho. V sporovom konaní síce súd nevykonáva dôkazy na preukázanie nesporných skutkových tvrdení strán, nesporné skutkové tvrdenia si súd osvojí ako zistený skutkový stav, z ktorého vychádza v meritórnom rozhodnutí, avšak z tohto stanoviska platí výnimka, ak existuje dôvodná pochybnosť o pravdivosti nesporných skutkových tvrdení. Podľa ust. § 186 ods. 2 CSP súd vychádza zo zhodných tvrdení strán, ak neexistuje dôvodná pochybnosť o ich pravdivosti. Na zmeny v tvrdeniach o skutočnostiach, na ktorých sa strany dohodli, súd neprihliada. V danej veci existovali dôvodné pochybnosti o pravdivosti tvrdení žalobcu v konaní ohľadom preukázania platného postúpenia pohľadávky, a preto okresný súd správne (v súlade s právnym názorom odvolacieho súdu) vo veci skúmal aktívnu vecnú legitimáciu žalobcu aj napriek tej skutočnosti, že žalovaný ju výslovne nepoprel.

9. Keďže krajský súd nezistil v konaní, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, z dôvodov uvedených vyššie rozsudok okresného súdu v celom rozsahu ako vecne správny z totožných dôvodov potvrdil.

10. Rozsudok okresného súdu potvrdil aj vo výroku o náhrade trov konania, ktorý je závislý od rozhodnutia vo veci samej. Žalovanému okresný súd správne nepriznal náhradu trov konania, keďže žalovanému, hoci úspešnej strane sporu, v konaní pred súdom prvej inštancie žiadne trovy nevznikli.

11. Žalovaný bol v celom rozsahu úspešný aj v odvolacom konaní, a preto taktiež v zmysle ust. § 255 ods. 1 CSP by mu patrila náhrada trov konania podľa pomeru úspechu vo veci, avšak ani v odvolacom konaní mu žiadne trovy nevznikli, a preto mu odvolací súd náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

12. Rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).